

сынъ му на рахатъ и да стане ачигіозъ, предава го на кръчмаринътъ, безъ да си помисли, че въ таково мѣсто, при таквъ господарь и прѣдъ баща си, кой често ще са напива и прави сякакви срамотій, каквъ човѣкъ ще стане той. *Зк. 79.*

Ачикъ* (*atchiq, adj. t. 1. Ouvert, découvert. 2. Clair, serein. 3. Clair en parlant des couleurs*)—свѣтлый: На ачикъ одамъ една пенджура стига. Тая пословица е турска, нъ ся говори и между Българетъ. *Ч. 187. Ср. подгъ сл.* Задущница първа: *Ч. 43—44.* Най послѣ, като ся наядътъ и напийтъ, останалъ-тъ гостбъ давать на жени-тъ, кои-то излѣзтъ на едно ачикъ мѣсто, нито въ кашъ, нито въ дворъ, нъ между дворове. *Ч. 44.*

Ашаръ* (*acherè, adj. numéral ar. Dix. 'ouchr, s. ar. Action. de percevoir les dîmes. Бол. син. десятинина*) *с. м. 1)* десятинина урожая: Десятина, т. е. на десять едно отъ сички земны производы, по турски Ашаръ. *Пк. 43. 2) Ашари-зира**—сантиметръ ($\frac{1}{100}$ метра). *Л. Д. 1875 р. XXXI.*

Ашикъ* (*ychshya, adj. a. amoureux, éperdument amoureux*)—страстно влюбленный, любовникъ: Тога велить ашикъ Митрейца. *М. 68.* Кога отъ сонъ стана ашикъ Митре, Таргна Митре сабя диленица, И ми удри мрамора дирека. *ib.* Ракито тенка Селвию! Што ашикъ станъ за тебе, Дъръ да си стана сосъ тебе. *В. 138.* Оуйко ти вера не държи, Не да се ашикъ оучини. *ib. 337.* **Ашикъ сторж на**—влюбясь: Си отвори сестра Ангелина, И пречека млада мушуджия, Го пречека и въ образъ го баци, И го баци, и ашикъ се стори—на мушуджия. *М. 144.*

Ашладишъ* (*achlâmaq, v. t. Greffer. Бол. син. пресады*) *гл. св.*—привью, прививаю: Не отлагай отъ да прѣсадишь (ашладишешъ) дѣте-то отъ голѣмъ-тъ сипаницъ. *Л. Д. 1869 р. 103.*

Ашуре *родъ тюрки, составъ которой описанъ слѣдующимъ образомъ:* Ашуре размѣсена варидба отъ жито, сланутькъ (нохутъ), лѣще, бѣлъ бобе (фасулъ), оризъ и проч. *Гн. 251.*

Ашчіята* (*âchdji, s. S. Cuisinier*) *с. ж.*—кухарка: „Ашчія-та“ тога хваща съ голямата курбанска лажица и сипова въ сякое саханче отъ курбана по равно, додѣто да са свърши сичко-то мѣсо. *Ч. 111.*

Аянинъ* (*aiân, s. a. 1. Yeux. 2. Notables, grands, pl. de 'aîn*)—знатный, именитый Турокъ: Не си минувай на долу На долу йоще на горѣ Покрай аянски конаци. *Д. 52, 7—9.* Аянин (*вин. пад.*) въ харем багиса (*чичо*), На прага глава отрѣза. *ib. 34—35.* По Българіѣмъ еще нѣмаше „Пашы“ по Селимовое врѣмя, нито управители отъ Цариграда